

د پالیسی لنډيز

ناسته؟

روسيه، افغانستان او اروپا

تيمور شاران، اندرو واتکېنز

دغه د پالیسی لنډیز په ۲۰۲۱ ز. کال کې او له هغې هاخوا له افغانستان سره د روسیې ښکېلتیا تر څېړنې لاندې نیسي. دا چې څرنگه په ۲۰۲۱ ز. کال کې له افغانستان څخه د امریکایي ځواکونو وتل به د روسیې سیمه ییزې او کورنۍ گټې اغېزمنې کړي، تر بحث لاندې نیسي. دا له افغانستان سره د روسیې راتلونکې ښکېلتیا، سناریوگانې، اغېزې او په کابل، مسکو او اروپا په نورو پلازمېنو کې د پالیسی سمون لپاره اړتیا څېړي. همدارنگه د افغانستان په تړاو له اروپایي همکارانو سره د نږدې همکارۍ لپاره د بلقوه همغږو ساحو بیاکنته هم کوي.

کې پیاوړی لوبغاړی وي.

روسیه په افغانستان کې: ناڅرگنده پالیسي

روسیه، افغانستان ته د امریکا متحدو ایالتونو د ستراتیژیک امنیتي گټې د لید له لارې ورته گوري، چې باید کمزوری شي ترڅو د ناټو د پراختیا مخه ونیول شي. په ورته مهال، د امریکا متحدو ایالتونو او اروپایي ټولني له انډېبنې ډکې اړیکې او روسیه په نورو نړیوالو موضوعاتو کې (د بېلگې په توگه، د ناټو له پراختیا څخه نیولې بیا په اوکراین او سوریه کې تر نیابتي جگړې پورې) په نامستقیم ډول د افغانستان پر وړاندې د روسیې پالیسي ناڅرگنده کړې ده. داسې چې په افغانستان کې د امریکا متحدو ایالتونو د شتون پر وړاندې د روسیې اوسنی دریځ کولی شي چې په ناڅرگندتیا کې ښه تعریف کړو.

مسکو په افغانستان کې د ناټو اوږدمهاله شتون د خپلو سیمه ییزو گټو پر وړاندې جدي گواښ گڼي؛ همدارنگه د امریکایي ځواکونو ناڅاپي او بېرني وتلو په اړه خبرداری هم ورکړی، چې ښایي سیمه ییز امنیت په ځانگړي ډول د مرکزي اسیا کمزوري جمهوریتونه بې ثباته کړي. په افغانستان کې د روسیې بنسټیزه امنیتي لېوالتیا د داعش په گډون مرکزي اسیا او روسیې ته د تروریسم او سخت دریځه اسلام د پراختیا مخنیوی دی.

د افغانستان پر وړاندې د روسیې ستراتیژیک بدلون نولسمې پېړۍ ته رسېږي، داسې چې کله روسیې په خپله سوېله پوله کې افغانستان د سترو قدرتونو لپاره د لوبې سیمه وگڼله؛ لومړی له برتانيا او بیا د سرې جگړې پر مهال د امریکا له متحدو ایالتونو سره. په تېرو څلورو لسیزو کې، د افغانستان په تړاو د روسیې ستراتیژیک منطق د خونړۍ تجربې پر اساس ولاړ و چې په پایله کې په ۱۹۷۹ ز. کال کې یې د شوروي ناکامه یرغل ته لار اواره کړه. په ۱۹۹۲ ز. کال کې په افغانستان کې د شوروي اتحاد د ځایناستي رژیم له نسکورېدو وروسته، روسي پالیسي پوهان افغانستان ته د سخت دریځه اسلام، تروریسم، نښه یي توکو او بې ثباتۍ په گډون د راتلونکو اغېزو سره مل د امنیتي گواښ په سترگه گوري. په افغانستان کې د امریکا متحدو ایالتونو په مشرۍ د ناټو د مداخلې په لومړیو کلونو کې روسیې دغه ماموریت ته د سیمه ییز ثبات د یو فکتور په سترگه کتل، خو په ۲۰۱۴ ز. کال کې د امریکایي ځواکونو له راکمېدو وروسته په افغان جگړه کې یې ټول اړخونه ښکېل کړل ترڅو د بې ثباتۍ خطر د خپل ځان او مرکزي اسیا پر وړاندې راکم کړي. د امریکا متحدو ایالتونو او روسیې ترمنځ د سترو ځواکونو د سیالیۍ او مرکزي اسیا ته له افغانستان څخه د راولاړېدونکي بالقوه گواښونو سرپېره، روسیه به په یقیني ډول د امریکایي ځواکونو له وتلو وروسته د افغانستان په پېچلي جیوپولیتیک

ققاز او مرکزي اسیا. سرچینه: د ویکیپېډیا کامنز

۱. «له ناڅرگندتیا څخه تر ستراتیژۍ پورې: د افغانستان په گاونډ کې د گڼو سناویوگانو لپاره خنډونه کوم دي؟» دا پروژه د فرېډرېش-اېبرټ-بنسټ (FES) خپلواکه هڅه ده چې د افغانستان گاونډیو لپاره احتمالي سناریوگانې، د پالیسی سمون او د اروپایي بهرنیو پالیسي جوړونکو ترمنځ د هر اړخیزې ستراتیژۍ اړتیا تر بحث او څېړنې لاندې نیسي. دغه لنډیز د هغې سلسلې برخه ده چې د انډریو واکېنز او دوکتور ټمور شانان له لوري لیکل شوی دی چې د امریکایي ځواکونو وتلو او د افغان سولې روانو مذاکرو اغېزې د پالیسی پر شته وسایلو یا توکو، ستراتیژیکو گټو او په افغانستان کې او له افغانستان څخه بهر د کلیدي ښکېلو غاړو لپاره ننگونې تر بحث لاندې نیسي. د پالیسی د لنډیزونو بشپړ لېست له دې ځای څخه ترلاسه کولای شئ: <https://afghanistan.fes.de/publications>

روسیه په تاریخي ډول مرکزي اسیا د خپل نفوذ ساحه بولي او په سیمه کې د ثبات رامنځته کوونکي په توګه عمل ترسره کوي؛ بې ثباتي ډېری مهال د روسیې د ظرفیت نشتوالي او یا هم د سرچینو د تخصیص له نشتوالي سره مل وي. په ۲۰۲۰ ز. کال کې د لاریون کوونکو له لوري د قرغزستان لومړي وزیر کوبتېیک بورونوف ګوښه کول د دغو هېوادونو او اړیکو د کمزورۍ نښه ده. د زبرځواک په توګه د مسکو مطرح کېدل داسې په ډاګه کوي چې که نور څه نه وي نو په موجود نړیوال نظم کې د روسیې خپل درک داسې وړاندیز کوي چې روسیه به دغه هېوادونه له افغانستان څخه د راوړلېدونکي امنیتي ګواښ پر وړاندې خوندي کړي. دا واقعیت دی چې په تېرو دوو لسیزو کې له افغانستان سره د روسیې اړیکې کمزورې وې او پر ځای یې له مرکزي اسیا سره اړیکې پراخې شوې دي، چې روسیه له دغو هېوادونو سره د هغوی د پولو د امنیت په ټینګښت کې مرسته کوي.

مسکو له کابل سره نښې اړیکې لري په داسې حال کې چې د طالبانو مالي او وسله وال ملاتړ کوي او د هېواد په شمال کې له توکمیزو سیمه ییزو زورواکو او مخورو سره خپلې اړیکې پراخوي. په افغان جګړه کې د ټولو اړخونو په لوبولو سره د روسیې موخه دا ده چې خپل سیمه ییز نفوذ زیات کړي او په پای کې د دولت د نسکورېدو او یا هم د طالبانو واک ته په رسېدو سره خپلې راتلونکې ګټې خوندي کړي.

د افغانستان پر وړاندې د روسیې راتلونکې پالیسي د امریکا متحدو ایالتونو، اروپایي ټولني او له پاکستان سره په پېچلو جیوپولیتیکو بالقوه لاملونو او له چین، ایران او مرکزي اسیا سره په پراخو اړیکو کې غبرګه ده. په افغانستان کې او له هغې وړ اخوا له ایران سره د روسیې اړیکې او استخباراتي همکارۍ دغه بالقوه لاملونه لاپسې پېچلي کوي. په یوه برخه کې، روسیې د پاکستان پر وړاندې د ملګرتیا تګلاره غوره کړې ده ترڅو له اسلام اباد سره د اړیکو له لارې په سیمه باندې د چین نفوذ راکم کړي. په مرکزي اسیا کې د انرژۍ مهمو پروژو پر سر د روسیې او چین اړیکې یو بل بالقوه لامل دی چې په لوبه کې دوام لري، که څه هم جوړونکی دی.

په افغانستان کې احتمالي سناریوګانې: د مسکو لیدلوری

د کورنۍ جګړې لپاره بالقوه عامل نور هم زیات کړي.

د کورنۍ جګړې سناریو: په دې سناریو کې، که ناتو ځواکونه له افغانستان څخه ووځي او د سولې مذاکرې پایلې په پام کې ونه نیول شي، نو جګړه دوام کوي. افغان ملي دفاعي او امنیتي ځواکونه ANDSF او پخپله افغان حکومت د امریکایي او اروپایي پوځونو او د مالي ملاتړ په نه شتون کې نسکورېږي. کېدای شي چې نړیوال تمویلونکي د افغان ملي دفاعي او امنیتي ځواکونو دوامداره ملاتړ ته لږه لېوالتیا ولري. همدارنګه د امریکا متحدو ایالتونو تاریخ ته په پاملرنې، کله چې له یوې سیمې او یا هم ځانګړي ائتلاف څخه خپل ځواکونه ایستلي دي، نو له دې سره مل بیا یې خپل مالي ملاتړ هم پرې کړی دی. شونې ده چې د اروپایي ټولني بنسټلېا هم تر بشري مرستو پورې محدوده شي. په دې سناریو کې، هغه څه ته چې تمه کېږي هغه د سیمه ییزو لوبغاړو په ملتیا بشپړه جګړه ده چې په جګړه کې بنسټلې غاړې له داخلي لوریو څخه ملاتړ کوي، ترڅو خپلې جیوپولیتیکي امنیتي ګټې تعقیب او پراخې کړي. د روسیې لپاره د مرکزي اسیا د بې ثباته کېدو ګواښ پراخ دی او تر دې دمخه لږه لېوالتیا لري چې افغانستان ته د پوځونو استولو له لارې دغه تشه ډکه کړي؛ دا نه یوازې له دې امله چې په افغانستان کې ناکامه تجربه لري، بلکې مسکو لا د مخه په څو نورو ځایونو کې بنسټلې دي لکه سوریه، اوکراین او لیبیا چې د ډېرو نورو سرچینو له نشتوالي سره مخامخ ده. داسې شونتیاوې شته چې روسیې داسې ډول ستراتیژۍ ته لومړیتوب ورکړي چې په شمال کې د زورواکو د ملاتړ او وسله وال کولو له لارې جګړه د افغانستان په جغرافیوي پولو کې محدوده وساتي.

د مسکو د پالیسي پلان جوړوونکي د روانو مذاکرو د پایلو او په ۲۰۲۱ ز. کال کې له ټاکل شوي مهالویش سره سم د امریکایي ځواکونو په وتلو سره په لاندې درېیو سناریوګانو کې د افغانستان راتلونکی گوري.

ثابت او قانوني حکومت: دا یوه داسې سناریو ده چې اوسنی افغان حکومت په خپل حال پاتې کېږي او د ناتو له وتلو وروسته طالبان د اساسي قانون له چارچوکات سره یوځای کېږي. دغه سناریو د مسکو په ګډون نړیوالو ته یو ښه فرصت په لاس ورکوي چې په سیمه کې ثبات غښتلی کړي او په سیمه ییز اقتصاد، امنیتي همکاريو او د مرکزي اسیا او سوېلي اسیا ترمنځ په نږدې والي تمرکز وکړي.

ثابت، خو زړه رابنګونکی نه: په دې سناریو کې معتدل او مناسب حکومت له منځه ځي. ډېری تېري کوونکي او سخت دریځه ځواکونه چې بشري حقونو او موجوده اساسي قانون ته هېڅ ژمنتیا نه لري، واک ته ورسېږي؛ نو ډېره شونتیا شته چې طالبان له داعش سره یوځای او د هېواد په بېلابېلو برخو کې عملیات ترسره کړي. دغه مهال شونې ده چې اروپایي ټولنه او د امریکا متحده ایالات خپل تمرکز پراختیایي مرستو او ډیپلوماتیکو هڅو ته واړوي. د روسیې له لوري په افغانستان کې طالبانو او د شمال زورواکو ته د اسانتیاوو چمتو کول، کولای شي مرکزي اسیا ته امنیتي خطر راکم کړي. خو شونې ده چې ځینو نورو ستونزو ته لار اواره کړي (د بېلګې په توګه، د نشه یي توکو قاچاق، کډوالي).

له طالبانو او د هېواد په شمال کې له بېلابېلو عناصرو سره د روسیې بنسټلېا کولای شي چې په افغانستان کې په نارادي ډول

د همغږو سیمو موندل

افغانستان د دې ظرفیت لري چې د نیابتی ځواک د سیالی ډگر شي. د دغو سیالیو مخه هغه مهال نیول کېږي کله چې اروپایي ټولنه، د امریکا متحده ایالات او روسیه په گډه د همکاری په ساحو کې پر گډو عاملونو کار وکړي.

- سیمه ییز جیوپولیتیک: دلته د اروپایي ټولنې، امریکا متحده ایالات او روسیې لپاره واقعي بالقوه عامل شته چې د افغانستان سیمه ییزې امنیتي پیچلتیاوې حل کړي. په هر صورت، دغه هېوادونه باید له خپله اړخه انعطاف وښيي، افغانستان ته د امریکا امنیتي گټو د لید له لارې ونه گوري او سیمه د سیمه ییزو اقتصادي همکاریو او د روسیې، افغانستان، مرکزي او سوېلي اسیا د همغږۍ پر مرکز بدله کړي.
- د تروریسم پر وړاندې مبارزه: د تروریسم پر وړاندې د مبارزې اجنډا یوه واحد موضوع او یا هم سیمه ده چې د اروپایي ټولنې، د امریکا متحده ایالتونو او روسیې گټې سره یوځای کېږي. د شته گډوډیو سره، روسیه به په افغانستان کې د تروریسم پر وړاندې د مبارزې د شتون پر وړاندې خپل رضایت څرگند کړي.
- په افغانستان کې ثبات: اروپایي ټولنه او روسیه د گډ کار له لارې کولی شي د دې تضمین وکړي چې د سولې له راتگ څخه وروسته

ټول شموله او باثباته حکومت رامنځته کېدلی شي. اروپایي ټولنه او روسیه په ۲۰۲۱ ز. کال کې د امریکایي ځواکونو د ناڅاپي وتلو په اړه ورته اندېښنه لري، چې کولای شي د داعش په گډون د سخت دريځه اسلامي ډلو لپاره تشه رامنځته کړي او دوی به خپل عملیات له افغانستان څخه اخوا هم پراخ کړي.

پرتله له دې چې د سولې پروسې پایلې په پام کې ونیول شي؛ داسې تمه کېږي چې په افغانستان کې د لوېدیځ شتون او نفوذ په کمېدو سره به روسیه پرتله له دې چې د افغانستان له لوري د اغېزو د پراخېدو وېره ولري، په مرکزي اسیا کې به خپل فعال شتون نور هم پراخ کړي. روسیې لا دمخه د دا ډول پایلو پر وړاندې د مرکزي اسیا پوځونو جگړه ییز ظرفیت لوړولو په موخه د ټولیز امنیت تړون سازمان له لارې او د شانگهایي همکاریو سازمان د تروریسم پر ضد جوړښت څخه په گټې اخیستنې چې د قرغزستان په بشکېک کې شتون لري، «وړاندې له وخته اقدامات» ترسره کړي دي، ترڅو د تروریسم او نشه یي توکو د قاچاق شبکو پر وړاندې مبارزه وکړي. روسیه له پخوا څخه د مرکزي اسیا په درېیو جمهوریتونو کې پوځي شتون لري چې له دې ډلې څخه په قرغزستان کې هوایي اډه لري.

وړاندیزونه

- اروپایي ټولنه د مهمو گډو کرنلارو لکه د تروریسم پر وړاندې مبارزې او د مرکزي او سوېلي اسیا د اقتصادي یووالي په گډون باید د افغانستان په اړه له روسیې سره د دوامداره او گټورې ښکېلتیا په موخه ستراتیژي رامنځته کړي.
- مسکو کولی شي د سولې په روانه پروسه کې مهم رول ولوبوي. د پاکستان پر وړاندې د روسیې د ښو اړیکو ستراتیژي او له ایران سره له نږدې اړیکو څخه باید د امریکا متحده ایالتونو او د اروپایي ټولنې د هېوادونو د سولې پروسې له ملاتړ څخه گټه واخیستل شي. د افغان سولې په پروسه کې له مسکو سره باید «یوشان» چلن وشي او په کې ښکېل شي. په هر صورت، پورته سناریوگانو ته په پاملرنې، مسکو کېدای شي له وخت مخکې د سیمه ییزو زورواکانو په گومارلو سره چې د شمال پولې په شاوخوا کې بې طرفه سیمه رامنځته کړي، کولای شي چې د سولې پروسه خرابه کړي. روسیه کولای شي چې له خپل نفوذ څخه په گټې اخیستنې د طالبانو او نورو ښکېلو داخلي غاړو د انګېزې جوړښت ته هم بدلون ورکړي.
- د افغان سولې په پروسه کې له ازبکستان او قزاقستان سره په لوړه کچه د امریکا متحده ایالتونو ښکېلتیا په زړه پورې ده. اروپایي ټولنه او د امریکا متحد ایالتونه، روسیه باید وهڅوي ترڅو فعاله ونډه واخلي او د افغان سولې په پروسه کې خپله پاملرنه او نېکې هیلې وړاندې کړي.

چاپ © ۲۰۲۱ په افغانستان کې د فریدریش ایبرټ بنسټ

وېب پاڼه: www.afghanistan.fes.de

د فریدریش ایبرټ بنسټ له لیکلې مخکینۍ اجازې پرته، د فریدریش ایبرټ بنسټ له خوا له هر راز خپرونو څخه سوداګریزه گټه اخیستنه جواز نه لري.

په دغه خپرونه کې وړاندې شوې نظریې د فریدریش ایبرټ بنسټ د لیدلوري منعکسونکې نه دي.

د لیکوالانو په اړه

ډاکټر ټیمور شاناز د افغانستان په امریکایي پوهنتون کې د عامه پالیسۍ مرستیال پروفیسور دی او تر دې پخوا د افغانستان لپاره د کرکېچ نړیوالې ډلې لور پورې شتونکی و.

انډریو واکېنیز د افغانستان شخړې او سولې لپاره د هیله مندی څېړونکی او شتونکی دی او د شخړو په مخنیوي کې ژوره ښکېلتیا لري. تر دې پخوا یې په افغانستان کې د ملګرو ملتونو، بشري ټولنې، د امریکا متحده ایالتونو حکومت او خپلواک څېړونکي په توګه دندې ترسره کړي دي.

د پښتې انځور په اړه

په مسکو کې د افغانستان په اړه د سولې په څو اړخیزه خبرو کې د روسیې د بهرنیو چارو وزیر لاروف او د طالبانو د پلاوي غړي ونډه اخلي، سرګي کارپوڅین/رویترز

SERGEI KARPUKHIN /REUTERS